

ΒΟΛΦΡΑΜ ΦΛΑΪΣΧΑΟΥΕΡ

Μοιραίο Τανγκό

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: DREI MINUTEN MIT DER WIRKLICHKEIT

Από τις Εκδόσεις Knauer, Μόναχο 2002

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μοιραίο Τανγκό**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Wolfram Fleischhauer

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαρίνα Κόφφα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Schneekluth Verlag GmbH, Munich, Germany, 2001

The book was negotiated through AVA international GmbH

Germany (www.ava-international.de)

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Fridmar Damm/Corbis/Apeiron Photos

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2012, 2.500 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-522-9

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοίου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομαχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΒΟΛΦΡΑΜ ΦΛΑΪΣΧΑΟΥΕΡ

Μοιραίο Τανγκό

*Μετάφραση από τα γερμανικά:
Μαρτίνα Κόφφα*

Πώς μπορούμε να ξεχωρίσουμε το χορευτή
από το χορό;

William Butler Yeats
από το ποίημα *Among Schoolchildren*

Πρόλογος

Ηταν προφανές ότι ο αξιωματικός της αστυνομίας δεν έχα-
βε την εκδοχή των γεγονότων που του παρουσίαζε εκείνος.

Φυσικά και ο άνθρωπος αυτός είχε εκπαιδευτεί για να αντι-
μετωπίζει τους πάντες και τα πάντα με δυσπιστία. Το είχε άλλω-
στε καταλάβει από την αρχή. Ο αξιωματικός δεν τον πίστευε. Ο
Μάρκος Μπάτιν είχε στύψει το μυαλό του παλεύοντας να βρει
τι θα τους έλεγε. Η επινόηση μιας πειστικής ιστορίας τον είχε
δυσκολέψει ιδιαίτερα. Είναι, λένε, πιο εύκολο να λες ψέματα
όταν γνωρίζεις την αλήθεια. Ποια αλήθεια άραγε; Μια σχισμή
τόση δα, λεπτή σαν τρίχα, στο οικοδόμημα της ζωής του· την πε-
ριεργαζόταν επί μέρες ολόκληρες εκείνη τη σχισμή, προσπα-
θώντας να πείσει τον εαυτό του ότι δεν υπήρχε. Είμαι το θύμα
ενός παράφρονα, μονολογούσε συνεχώς· ενός παλαβού που τα
έχει τελείως χαμένα.

Έριξε το βλέμμα του στο σωρό από χαρτιά μπροστά του στο
τραπέζι, το πληκτρογραφημένο πρωτόκολλο της ανάκρισής του.
Γιατί όμως τον περνούσαν από ανάκριση; Στο κάτω κάτω, αυτός
ήταν το θύμα. Δύο ώρες είχε διαρκέσει αυτή η «ενημερωτική συ-
ζήτηση»· έλα όμως που ήταν μια κανονική, κανονικότερη ανά-
κριση. Και τώρα τον υποχρέωναν να διαβάσει ξανά ολόκληρη
την κατάθεση και να μονογράψει την κάθε σελίδα, να ξαναζή-
σει για ακόμη μια φορά την όλη ιστορία, μόνο και μόνο για να
μπορέσουν τούτοι εδώ να κλείσουν την υπόθεση και να τη βάλ-
λουν στο αρχείο.

«Δεν μπορώ φυσικά να σας υποχρεώσω να διαβάσετε αυτά

που υπογράφετε εδώ», του είχε πει ο αξιωματικός. «Αλλά, αν σε αυτή την υπόθεση υπάρξουν οποιαδήποτε επακόλουθα, τότε το εν λόγω πρωτόκολλο δύναται να αξιοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικό. Εάν σε αυτή την περίπτωση αποκαλυφθεί κάποια αντίφαση, τότε μπορεί να έχετε προβλήματα. Δε θα σας πάρει και πολλή ώρα».

Επακόλουθα; Τι είδους επακόλουθα;

Εκείνος ο τρελός είχε ήδη εγκαταλείψει τη χώρα. Μόνο που η ιστορία αυτή είχε αφήσει τα σημάδια της στην κόρη του, για εκείνη υπήρχαν σίγουρα κάποια επακόλουθα. Το στομάχι του Μπάτιν σφίχτηκε στη σκέψη της Τζουλιέτας. Πώς μπόρεσε εκείνος ο άνθρωπος να της το κάνει αυτό; Η αστυνομία, φυσικά, είχε δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για μια ενδεχόμενη ανάκριση της Τζουλιέτας, για να τη γλιτώσει όμως από μια τέτοια ταλαιπωρία, είχε συμφωνήσει να καταθέσει ο ίδιος όλα όσα γνώριζε. Η Τζουλιέτα δεν ήταν σε θέση να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση, το σοκ για εκείνη ήταν ακόμη πολύ ισχυρό. Αυτό ειδικά δε θα το συγχωρούσε ποτέ σ' αυτό τον ανισόρροπο· αυτό που της είχε κάνει. Έτσι όμως τα πράγματα είχαν γίνει ακόμη πιο ακατανόητα.

Αυτός ο άνθρωπος, ο Νταμιάν Αλσίνα, είχε αγαπήσει την κόρη του. Η σχέση τους μετρούσε μόλις δυο μήνες, αλλά η αλλαγή στην Τζουλιέτα ήταν κάτι παραπάνω από εμφανής. Όχι, λάθος, όχι εκείνος, εκείνη τον είχε αγαπήσει. Οι ατυχίες του περασμένου καλοκαιριού την είχαν καταβάλει πολύ. Ίσως αυτό να ήταν και το μοναδικό της ελάττωμα: ότι δεν άντεχε την αποτυχία. Ακόμη και τότε που πήγαινε στη σχολή μπαλέτου. Οι ατελείωτες επικρίσεις, οι φωνές, οι συνεχείς προσωπικές της αμφιβολίες τις οποίες οι δάσκαλοί της είχαν βάλει στο μάτι με σχεδόν σαδιστική ακρίβεια. «Φωνάζουν μονάχα σε όσους αξίζουν και είναι πραγματικά καλοί», τη διαβεβαίωνε ξανά και ξανά. «Το χειρότερο είναι να σε αγνοούν τελείως. Όταν συνεχίζουν να ασχολούνται μαζί σου και προσπαθούν να σε τσακίσουν, αυτό σημαίνει ότι πιστεύουν σε σένα». Της ήταν αδύνατον να το καταλάβει αυτό. Ή ίσως τελικά και να το είχε καταλάβει. Όπως

και να 'χε πάντως, όλες αυτές οι κακίες που άκουγε τη ζόριζαν πολύ, φαινόταν να μην έχει καθόλου άμυνες και τα έπαιρνε όλα πολύ προσωπικά. Ο Μάρκος είχε αρχίσει να ανησυχεί σοβαρά για εκείνη. Εντέλει όμως όλα πήγαν κατ' ευχήν, είχε καταφέρει να γίνει δεκτή, άνευ πληρωμής βέβαια και ως απλή μαθητευόμενη χορεύτρια, σε έναν από τους καλύτερους οίκους της χώρας, την Κρατική Όπερα του Βερολίνου. Εκείνη η αλλαγή όμως πάνω της είχε κάνει την εμφάνισή της πιο μετά, κάποια στιγμή μέσα στο Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο. Ξαφνικά ήταν σαν να είχε γίνει άλλος άνθρωπος, όλο και κάπου έλειπε τα Σαββατοκύριακα και σχεδόν ποτέ πια δεν πατούσε το πόδι της στο σπίτι τους στο Τσέλεντορφ. Να που και μια φορά, εντελώς κατ' εξαίρεση, η γυναίκα του ήταν αυτή που είχε καταφέρει να μάθει πρώτη τι ήταν αυτό που τόσο ξαφνικά είχε φωτίσει το ζοφερό σκοτάδι της κατήφειας που τόσο καιρό τύλιγε την ψυχούλα της κόρης του.

«Βοήθε τον προσωπικό της πρίγκιπα του παραμυθιού», του ανακοίνωσε μια μέρα λακωνικά η Ανίτα.

«Και εγώ δεν ξέρω ούτε το παραμικρό για όλο αυτό», της είχε απαντήσει. «Κανονικός θαυματοποιός μάλλον μου φαίνεται, αν κατάφερε έτσι απλά, από τη μια μέρα στην άλλη, να τη θεραπεύσει».

«Τα δεκαεννιάχρονα κορίτσια δεν έχουν ανάγκη από θαυματοποιούς», είχε ανταπαντήσει η Ανίτα, «ένας γοητευτικός άντρας αρκεί».

«Άντρας;»

«Ε, εντάξει, ένας νεαρός. Είναι μόλις είκοσι τριών».

«Και; Τον γνώρισες;»

«Εγώ; Όχι. Πώς σου 'ρθε αυτό;»

«Προφανώς ξέρεις ήδη κάποια πράγματα γι' αυτόν».

«Μα, απλώς κοίταξε την και θα καταλάβεις τα πάντα. Εγώ το μόνο που έκανα ήταν να τη ρωτήσω πόσων ετών είναι».

Η χαρά και η ανησυχία τον κατέκλυσαν σχεδόν ταυτόχρονα. Επιτέλους η Τζουλιέτα αισθανόταν καλύτερα. Αυτό ήταν καλό. Αλλά ένας άντρας στη ζωή της; Γιατί δεν το είχε καταλάβει; Η δουλειά; η δουλειά του τον είχε απορροφήσει τελείως τελευ-

ταία. Το καινούργιο πρόγραμμα με την κατανομή των βαρδιών, το καινούργιο σχέδιο ασφαλείας λόγω της μεταφοράς της κυβέρνησης στο Βερολίνο. Εδώ και τρεις εβδομάδες είχε περισσότερη δουλειά από ποτέ, και κάπου εκεί, μεταξύ όλων αυτών, την είχε χάσει. Η ίδια η διατύπωση της σκέψης του τον τρώμαξε. Όχι, όχι αυτό, απλώς η Τζουλιέτα είχε καταφέρει επιτέλους να ξεπεράσει την απογοήτευση του περασμένου καλοκαιριού και είχε ερωτευτεί. Και δεν του είχε μιλήσει ακόμη γι' αυτή της τη σχέση, επειδή εκείνος δε βρισκόταν σχεδόν ποτέ στο σπίτι και έτσι οι δρόμοι τους δεν είχαν καταφέρει να διασταυρωθούν. Του ήταν δύσκολο, ωστόσο, να καταπιεί αυτή την είδηση.

Τι σχέση όμως είχαν όλα αυτά με αυτόν το σωρό από χαρτιά μπροστά του; Ο μόνος τρόπος για να φύγει από εκεί μέσα θα ήταν να τελειώνει με όλες τις υπογραφές. Μονογράφησε βιαστικά τις πρώτες τέσσερις σελίδες. Ύστερα επέστρεψε στο πρώτο φύλλο και τα μάτια του πέρασαν το σημείο με τα προσωπικά στοιχεία. Μάρκος Μπάτιν, γεννηθείς στις 12 Φεβρουαρίου 1947 στο Ρόστοκ. Παρακάτω ακολουθούσαν οι διάφοροι σταθμοί της ζωής του στη ΛΔΓ* μέχρι τη στιγμή της μετοίκησής του στο Δυτικό Βερολίνο το 1976. Ευτυχώς, τουλάχιστον, που ο αξιωματικός ασχολήθηκε ελάχιστα με αυτό το θέμα. Αυτό θα του έλειπε τώρα, να αναγκάζοταν να μιλήσει και για εκείνες τις σκοτεινές εποχές της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Απ' ό,τι φαίνεται, η αλλαγή του επωνύμου του δεν ήταν καταχωρημένη στα αρχεία τους. Σε κάθε περίπτωση, ο αστυνομικός δεν του είχε θέσει καμία σχετική ερώτηση, και έτσι ο ίδιος δεν έβλεπε κανένα λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να αναφέρει εκείνη την παλιά διαδικασία. Ο Μάρκος Λες είχε πεθάνει το χειμώνα του 1975 στην ηλικία των είκοσι εννιά ετών, και το όνομά του ήταν πλέον Μάρκος Μπάτιν. Και όλα ήταν όπως έπρεπε να είναι.

Γύρισε σελίδα και άρχισε να διαβάζει από το σημείο στο

---

* Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, η πρώην Ανατολική Γερμανία. (Σ.τ.Μ.)

οποίο ξεκινούσε η περιγραφή που τους είχε δώσει για το χρονικό του συμβάντος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το απόγευμα της 23ης Νοεμβρίου 1999 λάβατε λοιπόν ένα τηλεφώνημα από τον κύριο Αλσίνα.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μάλιστα.

Ε: Θυμόσατε μήπως την ακριβή ώρα;

Α: Ήταν κάπου μεταξύ πέντε και έξι η ώρα. Γύρω στις πεντέμισι, μάλλον.

Ε: Ποιο ήταν το περιεχόμενο εκείνης της συζήτησης;

Α: Ο Νταμιάν... δηλαδή ο κύριος Αλσίνα μου τηλεφώνησε από το στούντιο της κόρης μου. Με παρακάλεσε να περάσω, επειδή οι δυο τους ήθελαν να μου δείξουν κάτι.

Ε: Και γιατί σας τηλεφώνησε εκείνος και όχι η κόρη σας;

Α: Αυτό ακριβώς τον ρώτησα και εγώ. Μου απάντησε ότι η κόρη μου δεν είχε επιστρέψει ακόμη και ότι επρόκειτο για κάποια έκπληξη.

Ε: Σας είχε τηλεφωνήσει ποτέ ξανά στο παρελθόν ο κύριος Αλσίνα;

Α: Όχι.

Ε: Και από πού είχε τότε τον αριθμό του τηλεφώνου σας;

Α: Υποθέτω ότι γνώριζε την εταιρεία στην οποία εργαζομαι. Ο αριθμός των κεντρικών υπάρχει στον τηλεφωνικό κατάλογο. Έπειτα είχε και το κινητό της Τζουλιέτας, στο οποίο υπάρχει αποθηκευμένος ο αριθμός μου.

Ε: Για ποιο λόγο είχε το κινητό τηλέφωνο της κόρης σας;

Α: Αυτό δεν μπορώ να το ξέρω. Ίσως και να το πήρε έτσι απλά. Η Τζουλιέτα το είχε ξεχάσει στο διαμέρισμά της.

Ε: Το είχε ξεχάσει;

Οι άνθρωποι ξεχνούν διάφορα πράγματα. Η κόρη του είχε ξεχάσει το τηλέφωνό της στο σπίτι. Εντελώς απλή υπόθεση. Ή μήπως το είχε αφήσει επίτηδες εκεί, για να μην τη βρίσκουν; Αλλά αυτό ήταν επουσιώδες για την αστυνομία.

- A: Μάλιστα. Όταν ταξίδεψε στο Μπράουνσβαϊγκ.
 E: Πότε ήταν αυτό;
 A: Την ίδια μέρα. Το πρωί της Τρίτης.
 E: Και πότε πριν από αυτό είχατε μιλήσει τελευταία φορά μαζί της;
 A: Τη Δευτέρα. Την Τρίτη προσπάθησα δύο φορές να τη βρω, αλλά το τηλέφωνό της ήταν απενεργοποιημένο.
 E: Άρα ο κύριος Αλσίνα γνώριζε ότι η Τζουλιέτα δε βρισκόταν στην πόλη και ότι θα επέστρεφε μόλις το επόμενο βράδυ, σωστά;
 A: Μάλιστα.
 E: Τι έκανε η κόρη σας στο Μπράουνσβαϊγκ;
 A: Βοηθούσε μια φίλη της στη μετακόμιση. Δεν ήταν μόνη της, ταξίδεψε ως εκεί με κάποιες φίλες της.
 E: Και ο κύριος Αλσίνα εκμεταλλεύτηκε την απουσία της κόρης σας για να συναντηθεί μαζί σας.
 A: Ναι, έτσι φαίνεται.
 E: Πόσες φορές τον είχατε συναντήσει στο παρελθόν;

Σε εκείνο το σημείο είχε αμφιταλαντευτεί για λίγο μέσα του, αλλά μετά αποφάσισε να πει την αλήθεια. Μέχρι πριν από μια εβδομάδα δεν είχε ξαναδεί ποτέ στη ζωή του εκείνο τον άνθρωπο. Αυτό αποτελούσε αδιαμφισβήτητο γεγονός. Μάλλον ο Νταμιάν θα πρέπει να τον είχε μπερδέψει με κάποιον άλλον. Αυτό ήταν κάτι που θα το καταλάβαινε ο καθένας. Από τότε που είχε πέσει το Τείχος, στο Βερολίνο συνέβαιναν τα πιο απίθανα πράγματα. Ακόμη και ο ίδιος θα μπορούσε να κατονομάσει αρκετούς ανθρώπους με τους οποίους είχε ακόμη ανοιχτούς λογαριασμούς. Ορισμένα πρόσωπα από το «πρώτο γερμανικό κράτος εργατών και αγροτών» είχαν μείνει ανεξίτηλα χαραγμένα στη μνήμη του. Μια απλή παρεξήγηση λοιπόν. Γι' αυτό και η απάντησή του ήταν καθ' όλα εντάξει.

- A: Μία φορά.
 E: Πότε και πού;
 A: Στο σπίτι μας.

Ε: Τον είχατε προσκαλέσει;

Α: Μάλιστα. Η Τζουλιέτα τον γνώριζε εδώ και κάποιον καιρό, και ήμασταν περιέργοι να τον δούμε από κοντά.

Ε: Θα λέγατε δηλαδή ότι επρόκειτο για ένα απλό οικογενειακό δείπνο;

Α: Θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς έτσι.

Ε: Ποια ήταν η πρώτη εντύπωση που σχηματίσατε για τον κύριο Αλσίνα;

Ειλικρινά; Από την πρώτη στιγμή που τον είδε, δεν τον συμπάθησε καθόλου. Όχι επειδή ήταν αλλοδαπός. Ένας Σουαβός* θα τον δυσαρεστούσε εξίσου. Ουσιαστικά ξήλωνε όλους τους άντρες που κνηγούσαν την κόρη του· είχε πλήρη επίγνωση αυτής της αδυναμίας του και του ήταν αδύνατον να κάνει οτιδήποτε για αυτό. Η Τζουλιέτα ήταν τα πάντα για εκείνον. Ήξερε όμως να ελέγχει τον εαυτό του. Υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι όλοι αυτοί οι νεαροί δε θα της αποσπούσαν την προσοχή από την καριέρα της. Κάτι στα μάτια εκείνου του Νταμιάν, στο βλέμμα του, δεν του είχε αρέσει, δεν του είχε αρέσει καθόλου. Με κάποιο τρόπο όμως είχε καταφέρει να τονώσει ξανά την τσακισμένη αυτοπεποίθηση της Τζουλιέτας. Αυτό, δυστυχώς, δεν άλλαξε το γεγονός ότι αυτό τον άθλο είχε κατορθώσει να τον πετύχει ένας τυχαίος χορευτής του τανγκό που είχε εμφανιστεί κυριολεκτικά από το πουθενά. Νόμισε ότι η όλη υπόθεση δε θα ήταν τίποτα περισσότερο από ένας πρόσκαιρος ενθουσιασμός που θα ξεφούσκωνε γρήγορα. Ήξερε καλά την κόρη του· διέθετε μια ακλόνητη θέλη-

---

* Οι Σουαβοί (ή Σουηβοί όπως είναι ίσως ο συνηθέστερος τύπος εξελληνισμού της ονομασίας των Schwaben) είναι κάτοικοι ανεπτυγμένων βιομηχανικών αλλά και αγροτικών περιοχών, κυρίως στα νοτιοδυτικά της Γερμανίας όπως στις περιοχές της Στουτγκάρδης και της Καρλσρούης, οι οποίοι περιγελώνται μεν συχνά λόγω της χαρακτηριστικής διαλέκτου και της περήφανα επαρχιώτικης πολιτισμικής τους παράδοσης, αλλά ταυτόχρονα τυγχάνουν καθολικής αναγνώρισης ως πρότυπα εργατικότητας και τιμότητας. (Σ.τ.Μ.)

ση και ο κλασικός χορός ήταν η ζωή της. Δε θα παρατούσε έτσι, από τη μια μέρα στην άλλη, δέκα ολόκληρα χρόνια σκληρής εκπαίδευσης στο μπαλέτο, πόσο μάλλον να ρισκάρει την καριέρα της για ένα ασήμαντο φλερτ ή να αφοσιωθεί ενδεχομένως σε κάποιο γελοίο χορό ζευγαριών. Η Τζουλιέτα περνούσε απλώς μια φάση, και αυτός ο Νταμιάν δεν ήταν παρά μια σύντομη στάση στην πορεία της, ένα δεκανίκι, μια μικρή ανάπαυλα για να πάρει μια ανάσα. Ο Αργεντινός απέπνεε μια πανουργία. Η Ανίτα τον έβρισκε γοητευτικό, αλλά, κακά τα ψέματα, η ικανότητα της Ανίτας να κρίνει χαρακτήρες δεν ήταν και ιδιαίτερα ανεπτυγμένη. Ότι σ' αυτόν τον Νταμιάν υπήρχε κάτι το σάπιο, αυτό το είχε διαισθανθεί αμέσως. Διαφορετικά δε θα καθόταν τώρα εδώ, σε αυτό το άχαρο γραφείο, προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί εκείνο το ύπουλο τομάρι προφανώς δεν έστεκε στα καλά του.

Α: Συγκεχυμένη. Φαινόταν ντροπαλός και λιγάκι ανασφαλής. Αλλά αυτό σίγουρα οφειλόταν στο γεγονός ότι δε μας ήξερε και προσπαθούσε προφανώς να κάνει καλή εντύπωση.

Σαν κούφια λόγια ακούγονταν αυτά, κατέληξε με βεβαιότητα. Έτσι όμως είχαν καταχωρηθεί στο έγγραφο. Σίγουρα θα τους φαινόταν παράξενο αν ξαφνικά άρχιζε να διαγράφει κάποια από τα γραφόμενα. Στο κάτω κάτω δεν απαιτούσαν κιόλας και καμιά μελέτη προσωπικότητας. Έβαλε λοιπόν τη μονογραφή του και γύρισε σελίδα.

Ε: Πώς καταλήγεται σε αυτό το συμπέρασμα;

Α: Έχετε παιδιά;

Ε: Όχι. Γιατί;

Α: Είναι κάτι που στα νέα άτομα το βλέπεις αμέσως. Ήταν αμήχανος. Εξαιρετικά ευγενικός με τη γυναίκα μου και κάπως συγκρατημένος απέναντί μου. Τυπική συμπεριφορά νεαρών αντρών που γνωρίζουν για πρώτη φορά τους γονείς της κοπέλας τους. Ο κάθε πατέρας μπορεί να σας το επιβεβαιώσει αυτό.

Οπωσδήποτε κάποιες αντερωτήσεις και ανάδειξη της άγνοιας του άλλου σε ορισμένα ζητήματα. Η καλύτερη δυνατότητα αποπροσανατολισμού από το επίμαχο θέμα.

Ε: Και το δείπνο εξελίχθηκε απολύτως ομαλά;

Α: Ναι. Μόνο που ο κύριος Αλσίνα έφυγε αρκετά γρήγορα, μια και είχε να πάει ακόμη σε μια πρόβα.

Ε: Σε μια πρόβα λοιπόν. Τόσο αργά το βράδυ;

Α: Δεν ήταν και τόσο αργά όταν έφυγε. Ίσως να ήταν γύρω στις εννιάμισι. Το θέατρο, όπου δυο μέρες μετά πραγματοποιήθηκε η παράσταση, ήταν κλεισμένο μέχρι τις δέκα η ώρα λόγω μιας άλλης εκδήλωσης. Γι' αυτό και οι πρόβες γίνονταν αναγκαστικά τα πρωινά και αργά το βράδυ.

Ε: Και η κόρη σας έμεινε μαζί σας στο σπίτι;

Α: Μάλιστα. Συνεχίσαμε να καθόμαστε για λίγη ώρα ακόμα, αλλά αργότερα έφυγε για να τον πάρει από την πρόβα και ύστερα έμεινε στην πόλη.

Ε: Λοιπόν, το εν λόγω δείπνο έλαβε χώρα το βράδυ της Τετάρτης, το βράδυ της 17ης Νοεμβρίου για να είμαστε ακριβείς. Την Παρασκευή, το Σάββατο και την Κυριακή πραγματοποιήθηκε η παράσταση. Την αμέσως επόμενη Τρίτη, η κόρη σας ταξίδεψε στο Μπράουνσβαϊγκ, και εσείς το ίδιο βράδυ λάβατε το επίμαχο τηλεφώνημα από τον κύριο Αλσίνα, σωστά;

Α: Ναι.

Ε: Δεν παρακολουθήσατε την παράσταση;

Α: Όχι.

Ε: Και η σύζυγός σας;

Α: Ούτε και εκείνη. Γιατί; Έχει κάποια σημασία;

Ε: Όχι, όχι απαραίτητα. Και έχετε ήδη δηλώσει ότι δεν ξανασυναντήσατε τον κύριο Αλσίνα μέχρι εκείνο το βράδυ της Τρίτης. Ας μιλήσουμε λοιπόν για εκείνη την ημέρα του συμβάντος. Δε γνωρίζατε ότι η κόρη σας είχε ταξιδέψει στο Μπράουνσβαϊγκ;

Α: Όχι.

Ε: Και ο κύριος Αλσίνα ήξερε ότι είχατε άγνοια αυτού του γεγονότος.

A: Υποθέτω.

E: Μπορείτε να μου εξηγήσετε για ποιο λόγο η Τζουλιέτα ταξίδεψε στο Μπράουνσβαϊγκ χωρίς να σας ειδοποιήσει;

A: Η κόρη μου είναι ενήλικη, και έτσι της συμπεριφερόμαστε αναλόγως.

E: Γνώριζε τίποτα η σύζυγός σας γι' αυτό; Εννοώ γι' αυτό το ταξίδι στο Μπράουνσβαϊγκ.

A: Όχι. Γιατί το ρωτάτε αυτό;

E: Προσπαθώ να βάλω τον εαυτό μου στη θέση του κυρίου Αλσίνα. Σας έστησε μια παγίδα. Αυτό μπόρεσε να το κάνει μόνο και μόνο επειδή ήταν σίγουρος πως ούτε εσείς ούτε και η σύζυγός σας ξέρατε ότι η Τζουλιέτα είχε φύγει από το Βερολίνο. Ποιο λόγο όμως θα μπορούσε να έχει η Τζουλιέτα, ώστε να σας αποκρύψει αυτό το ταξίδι στο Μπράουνσβαϊγκ;

Σ' εκείνο το σημείο είχε καταλάβει πού ήθελε να καταλήξει ο αξιωματικός. Η Τζουλιέτα είχε ταξιδέψει στο Μπράουνσβαϊγκ κρυφά. Ο Νταμιάν το γνώριζε αυτό. Και γιατί είχε κρατήσει μυστικό το ταξίδι της; Επειδή δεν ήταν πάντα ειλικρινής απέναντι στους γονείς της. Γιατί όμως δεν ήταν πάντα ειλικρινής; Σχεδόν μπορούσε να διακρίνει τα γρανάζια του μυαλού του αξιωματικού να στριφογυρίζουν αδιάκοπα πίσω από το μέτωπό του.

A: Ίσως δεν ήθελε να μας ανησυχήσει.

E: Να σας ανησυχήσει; Η κόρη σας είναι δεκαεννιά, σχεδόν είκοσι ετών. Ποιο είναι το πρόβλημα να ταξιδέψει από το Βερολίνο στο Μπράουνσβαϊγκ;

A: Γνωρίζετε ήδη ότι οι τελευταίοι μήνες δεν ήταν και οι πιο εύκολοι για εκείνη. Ίσως εγώ και η γυναίκα μου να ήμασταν λιγάκι υπερπροστατευτικοί μαζί της, και κάπου να αισθάνθηκε ότι καταπιέζεται. Οι νέοι αντιδρούν συχνά έτσι. Θες να τους βοηθήσεις και εκείνοι θεωρούν ότι ανακατεύεται στα προσωπικά τους και καταλήγουν να σου κρύβουν και το παραμικρό.

E: Κύριε Μπάτιν, πώς είναι η σχέση σας με την κόρη σας;

A: Τι εννοείτε;

Ε: Λοιπόν, όταν ένας νεαρός παρασύρει σε μια καλά στημένη παγίδα τον πατέρα της κοπέλας του, τον οποίο έχει δει μόνο μια φορά στη ζωή του, αυτό από μόνο του εγείρει φυσικά κάποια ερωτήματα. Ενδεχομένως ο κύριος Αλοσίνα να είναι ψυχικά διαταραγμένος...

Α: ...αν θέλετε την άποψή μου, αυτό ακριβώς πιστεύω και εγώ...

Ε: ...ή μήπως σας εξέλαβε σαν ερωτικό του αντίπαλο, αφού έχετε μια ιδιαίτερος στοργική σχέση με την κόρη σας; Δε θέλω σε καμία περίπτωση να σας προσβάλω με αυτό που σας λέω, αλλά ο κύριος Αλοσίνα θα πρέπει να είχε κάποιο κίνητρο για την πράξη του. Μήπως λοιπόν είναι πιθανόν να φαντάστηκε ότι ανάμεσα σε σας και την κόρη σας υπήρχε κάτι το οποίο θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη δική του σχέση μαζί της; Μήπως ζήλευε ειδικά εσάς; Δεν είστε υποχρεωμένος, φυσικά, να απαντήσετε σε αυτή την ερώτηση. Εξάλλου, αυτό που μας αφορά εδώ είναι η αινιγματική συμπεριφορά του κυρίου Αλοσίνα, και όχι εσείς.

Α: Όχι, όχι, καταλαβαίνω τι υπαινίσατε, και, αν έχετε την καλοσύνη, επιτρέψτε μου να σας διαφωτίσω. Η κόρη μου είναι μια εξαιρετικά γοητευτική νεαρή κοπέλα, μια όμορφη γυναίκα, δίχως αμφιβολία. Επιπλέον, η κόρη μου μου έχει μεγάλη αδυναμία. Αν περιμένετε να ακούσετε ότι στο σπίτι μας κυκλοφορούμε όλοι γυμνοί, τότε...

Ε: ...δεν είχα τέτοια πρόθεση...

Α: ...σε κάθε περίπτωση πάντως, δεν έχει ξανασυμβεί να με παγιδεύσει έτσι ύπουλα κάποιος από τους φίλους της κόρης μου που έχουν έρθει κατά καιρούς στο σπίτι μας.

Ε: Απλώς σκεφτόμουν φωναχτά, κύριε Μπάτιν. Εάν εκφράζω κάποιες υπόνοιες εδώ, αυτές αφορούν σαφέστατα τον κύριο Αλοσίνα και όχι εσάς. Μήπως έπαιξε κάποιο ρόλο το γεγονός ότι ο κύριος Αλοσίνα είναι Αργεντινός; Ίσως υπήρξε κάποια πολιτισμική παρεξήγηση.

Α: Τίποτα δεν αποκλείεται. Εγώ πάντως δε γνωρίζω τίποτα για την Αργεντινή.

Ξαναδιάβασε το απόσπασμα αρκετές φορές. Μήπως του είχε ξεφύγει κάτι κατά λάθος; Ξεφύγει; Δεν είχε τίποτα να κρύψει, τουλάχιστον όχι σε αυτό το επίπεδο της «ενημέρωσης», όπως το ονόμαζαν εδώ. Όχι, οι απαντήσεις που είχε δώσει ήταν απολύτως ικανοποιητικές. Ο αξιωματικός είχε ήδη αλλάξει θέμα. Στο κάτω κάτω, ας πιστέψουν ό,τι γουστάρουν. Μονογράφησε ξανά τη σελίδα και συνέχισε παρακάτω.

E: Ας επιστρέψουμε λοιπόν σ' εκείνο το βράδυ της Τρίτης. Είπατε προηγουμένως ότι ο κύριος Αλοίνα σας ζήτησε να έρθετε στο στούντιο, επειδή εκείνος και η Τζουλιέτα ήθελαν να σας δείξουν κάτι, σωστά;

A: Μάλιστα.

E: Δε σας φάνηκε περίεργο; Αυτό που θέλω να πω είναι ότι, λογικά, θα έπρεπε να ήταν η κόρη σας αυτή που θα σας έπαιρνε τηλέφωνο, έτσι δεν είναι;

A: Ναι, βέβαια. Φυσικά και παραξενεύτηκα κάπως, αφού καλά καλά δεν τον ήξερα τον άνθρωπο. Προσπάθησα μάλιστα αμέσως να έρθω σε επαφή με την Τζουλιέτα, αλλά το τηλέφωνό της ήταν κλειστό.

E: Και δε σας έκανε κάπως δύσπιστο αυτό;

A: Δύσπιστο όχι. Ίσως λιγάκι ανήσυχο.

E: Δηλαδή, δε σας φάνηκε και τόσο φυσιολογικό;

A: Όχι.

E: Μήπως μιλήσατε καθόλου με τον κύριο Αλοίνα σχετικά με αυτό που υποτίθεται ότι ήθελε να σας δείξει η Τζουλιέτα;

A: Όχι, γιατί δεν ήταν απαραίτητο. Ήξερα πάνω σε τι δούλευε μαζί του. Είχα μάλιστα σχολιάσει κατά τη διάρκεια του δείπνου ότι θα ήθελα να δω κάποια στιγμή το σόλο.

E: Ποιο σόλο;

A: Τι γνωρίζετε σχετικά με το μπαλέτο;

E: Όχι και πολλά πράγματα, λυπάμαι.

A: Η κόρη μου είναι ασκούμενη στην Κρατική Όπερα, αλλά προσπαθεί να γίνει δεκτή και σε άλλους οίκους. Κατά την επόμενη θεατρική σεζόν, θα παρουσιαστεί στη Γερμανική Όπερα μεταξύ

άλλων και ένα τανγκό-μπαλέτο. Στη σχολή δεν ασχολούνται καθόλου με τέτοια είδη χορού, και η Τζουλιέτα αισθανόταν ανασφαλής. Βλέπετε, έχει μεγαλώσει με Τσαϊκόφσκι και Αντόλφ Αντάμ. Το τανγκό φαίνεται πως έχει επανέλθει τελευταία στη μόδα, και κάπως μπόρεσε να έρθει σε επαφή εδώ στο Βερολίνο με κάποια άτομα από τον συγκεκριμένο χώρο. Έτσι γνώρισε αυτόν το χορευτή. Ο κύριος Αλσίνα της έδωσε προφανώς μερικές συμβουλές για την καλύτερη κατανόηση αυτής της μουσικής, και εγώ ήμουν περιέργος για το τελικό αποτέλεσμα όλης αυτής της προσπάθειας.

Ε: Ας εξετάσουμε λοιπόν τι ακριβώς έγινε το βράδυ εκείνης της Τρίτης. Μετά τη δουλειά, φτάνετε με το αυτοκίνητό σας στην οδό Γκσόβκι 31 και παρκάρετε, στη συνέχεια περνάτε από την κύρια είσοδο της αυλής και κατευθύνεστε προς το πίσω κτίριο. Υπήρξε κάτι που να σας τράβηξε την προσοχή καθώς διασχίζατε την πίσω αυλή;

Α: Όχι.

Ε: Είστε πλήρως εξοικειωμένος με την περιοχή;

Α: Ναι, φυσικά. Αγόρασα το συγκεκριμένο στούντιο πριν από ένα χρόνο.

Ε: Προπονείται εκεί η κόρη σας;

Α: Όχι. Περισσότερο θα μπορούσαμε να πούμε ότι κατοικεί εκεί.

Ε: Είναι όμως δηλωμένη σε σας στο Τσέλεντορφ.

Α: Τα δύο τελευταία χρόνια στο σχολείο είχε τόσο φορτωμένο πρόγραμμα που σκεφτήκαμε να τη γλιτώσουμε από το συνεχές πηγαινέλα σε όλη εκείνη τη διαδρομή από το Τσέλεντορφ μέχρι το Πρένσλαουερ Μπεργκ. Τότε άρχισε να μας ζητάει επίμονα να της βρούμε ένα από εκείνα τα λοφτ διαμερίσματα, και η προσφορά ήταν πολύ καλή. Φυσικά και μπορεί και να προπονείται κανείς σε έναν τέτοιο χώρο, έχει μέχρι και μπάρα και καθρέφτη, αλλά οι χορευτές του μπαλέτου δεν μπορούν σχεδόν ποτέ να δουλέψουν μόνοι τους. Αν δεν υπάρχει κάποιος που να διορθώνει τα λάθη τους, μπορούν μέχρι και να πάθουν ζημιά. Αλλά φυσικά τα απλά πράγματα, όπως διατάξεις και εκτάσεις, μπορεί άνετα να τα κάνει κανείς και χωρίς επίβλεψη. Όπως και

να 'χει, η Τζουλιέτα δεν ήθελε ένα κανονικό διαμέρισμα, ήθελε ένα τέτοιο στούντιο. Και αυτό με τον καιρό κατέληξε να γίνει κάτι σαν σπίτι για εκείνη.

Ε: Από πότε λοιπόν ζει μόνιμα σ' εκείνο το στούντιο;

Α: Δεν είπα ότι μένει μόνιμα εκεί.

Ε: Κύριε Μπάτιν, αυτή την ερώτηση δε σας την κάνω για να σας επιπλήξω που δεν κάνατε τη δήλωση αλλαγής κατοικίας για την κόρη σας· μη σας απασχολεί καθόλου αυτό τώρα, θα το κάνετε όποτε σας βολεύει. Αυτό που μας αφορά εδώ είναι απλώς η υπόθεση Αλσίνα, τίποτε άλλο.

Α: Από την αρχή της μαθητείας της στην Κρατική Όπερα, δηλαδή περίπου από τα μέσα Αυγούστου, έχει σχεδόν σταματήσει να έρχεται στο Τσέλεντορφ. Θα μπορούσε μάλλον να πει κανείς ότι περνάει τη φάση αποκοπής του ομφάλιου λώρου.

Ε: Η κόρη σας έχει φοιτήσει εδώ στο Βερολίνο;

Α: Ναι, στην Κρατική Σχολή Μπαλέτου.

Ε: Ανεβαίνετε λοιπόν με το ασανσέρ στον πέμπτο όροφο και μπαίνετε στο στούντιο. Εκεί σας υποδέχεται ο κύριος Αλσίνα. Βγάζετε το παλτό σας και ρωτάτε πού βρίσκεται η Τζουλιέτα.

Α: Μάλιστα. Ακριβώς έτσι έγινε.

Ε: Τι συνέβη τότε;

Α: Στεκόμουν ακόμη στην γκαρνταρόμπα και ήμουν έτοιμος να γυρίσω από την άλλη· τότε ξαφνικά βρέθηκα με το κεφάλι μου μέσα σ' ένα σακί. Την ίδια στιγμή δέχτηκα μια κλοτσιά στο πίσω μέρος του γονάτου και λύγισα. Μόλις συνήλθα λίγο από το αρχικό σοκ, προσπάθησα αμέσως να καλέσω σε βοήθεια, αλλά εκείνος μου έκλεισε το στόμα. Δέχτηκα μια γροθιά στο στομάχι. Έπεσα στο πάτωμα και διπλώθηκα στα δύο, γεγονός που εκείνος εκμεταλλεύτηκε για να ολοκληρώσει το δέσιμο. Ύστερα έσχισε το σακί, ελευθέρωσε το κεφάλι μου και αμέσως μου έφραξε το στόμα με κολλητική ταινία. Μετά μου έδεσε τα μάτια και με έσυρε πιο μέσα στο στούντιο, με κάθισε βίαια πάνω σε μια καρέκλα όπου και με έδεσε σφιχτά. Στο τέλος αφαίρεσε αυτό με το οποίο μου είχε δέσει τα μάτια, αλλά πρώτα φρόντισε να με φιώσει ακόμη πιο σφιχτά.

Ε: Και όλη εκείνη την ώρα δεν ειπώθηκε ούτε η παραμικρή λέξη. Δε σας έβρισε καθόλου, δε σας κατηγορήσε για κάτι; Μήπως βλαστημούσε; Μήπως σας πρόσβαλλε;

Α: Δεν έλεγε τίποτα. Τίποτα, ούτε λέξη.

Ε: Και όλη την ώρα που εσείς καθόσασταν δεμένος στην καρέκλα, εκείνος δε σας απηύθυνε ούτε μία φορά το λόγο;

Α: Όχι. Ούτε μία φορά.

Ε: Εκείνο το περιστατικό έλαβε χώρα την Τρίτη κατά τις επτά η ώρα το απόγευμα. Ο κύριος Αλσίνα εγκατέλειψε το Βερολίνο την Τετάρτη το πρωί με την πτήση των δέκα με προορισμό τη Φρανκφούρτη, απ' όπου πήρε το ίδιο βράδυ την πτήση με ανταπόκριση για το Μπουένος Άιρες. Από το στούντιο έφυγε κάποια στιγμή μέσα στη νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη. Για την ακρίβεια, έφυγε από το στούντιο, έλειψε για μερικές ώρες, επέστρεψε για μια ακόμη φορά και ύστερα έφυγε οριστικά. Τα λέω σωστά;

Α: Ναι. Φυσικά, δεν είχα καμία δυνατότητα να ελέγχω ακριβώς την ώρα, αλλά σε γενικές γραμμές κάπως έτσι έγιναν τα πράγματα. Όταν πλέον με είχε εξουδετερώσει και δέσει, έμοιαζε να μην ξέρει πια και ο ίδιος τι να κάνει στη συνέχεια. Περιφερόταν νευρικά από πίσω μου, αλλά δεν έκανε τίποτα. Εγώ είχα τρομοκρατηθεί και ένιωσα ανακουφισμένος όταν έφυγε επιτέλους. Θα πρέπει να ήταν γύρω στις δέκα η ώρα, γιατί κάπου άκουσα να χτυπάει ένα ρολόι.

Ε: Και όλη εκείνη την ώρα δεν ειπώθηκε ούτε μια λέξη;

Α: Όχι...

Ξαναδιάβασε το απόσπασμα αρκετές φορές και επανέφερε στη μνήμη του εκείνες τις στιγμές που δεν έλεγαν να τελειώσουν, τις έξαλλες κινήσεις εκείνου του τρελού, τον τρόπο με τον οποίο είχε προχωρήσει πριν από τον ίδιο στο δωμάτιο, το πώς είχε κινηθεί κατά μήκος της σειράς των παραθύρων, το πώς είχε σταθεί μπροστά του, καρφώνοντάς τον μ' εκείνο το σαλεμένο βλέμμα του. Τα λόγια του Αργεντινού ηχούσαν ακόμη μέσα του, αλλά σε καμία περίπτωση δε θα αναφερόταν σε αυτά. Τέτοια αλλοπρόσαλλα πράγματα!

A: Δεν μπορούσα να μιλήσω, αφού ήμουν φιμωμένος. Από εκείνον δεν ακούστηκε ούτε λέξη. Δεν είπε τίποτα, απολύτως τίποτα.

E: Μήπως υπήρξε κάποια άλλη μορφή επικοινωνίας μεταξύ σας; Χειρονομίες; Βλέμματα; Κάτι που θα μπορούσε να μας δώσει κάποιο στοιχείο σχετικά με τα κίνητρα του κυρίου Αλσίνα;

A: Όπως μπορείτε να φανταστείτε, οι δυνατότητές μου για τη χρήση νοηματικής γλώσσας ήταν σχετικά περιορισμένες.

E: Ήταν περίπου επτά η ώρα όταν σας επιτέθηκε και κατάφερε να σας ακινητοποιήσει. Είπατε ότι κατά τις δέκα εγκατέλειψε το στούντιο, για να επιστρέψει για ακόμη μια φορά αργότερα. Μιλάμε για τρεις ώρες. Εννοώ ότι πέρασε τρεις ολόκληρες ώρες μαζί σας σ' εκείνο το στούντιο. Δεν μπορεί, κάτι θα πρέπει να έκανε όλο εκείνο το διάστημα.

A: Κάπνιζε.

E: Μήπως πηγαινοερχόταν μέσα στο δωμάτιο; Σας κοίταζε καθόλου; Ήσασταν σε θέση να βλέπετε τι έκανε;

A: Όχι. Δεν μπορούσα να τον δω, πιο πολύ αισθανόμουν την παρουσία του. Εκτός αυτού, μερικές φορές άκουγα και τα βήματά του όταν κινούνταν. Αλλά ούτε μία φορά δεν ήρθε να σταθεί μπροστά μου.

E: Τι είδους φωτισμός υπήρχε στο χώρο;

A: Το φωτιστικό στο ταβάνι το είχε σβήσει. Απ' ό,τι μπορούσα να διακρίνω, το μόνο που άναβε ήταν το μικρό λαμπατέρο του κομοδίνου δίπλα στον καναπέ-κρεβάτι.

E: Δε δοκιμάσατε καθόλου να απελευθερωθείτε;

A: Κατά την πρώτη ώρα δεν τολμούσα να κουνηθώ ούτε στο ελάχιστο. Δεν ξέρω αν μπορείτε να φανταστείτε πώς είναι να σου ορμάει στα καλά καθούμενα και να σε δένει κάποιος που σου είναι παντελώς άγνωστος. Δεν είμαι άνθρωπος που τρομάζει εύκολα, αλλά, σε μια τέτοια κατάσταση, το μυαλό σου πάει αυτόματα στο χειρότερο.

E: Και όμως, μπορώ να το φανταστώ πολύ καλά.

A: Μετά από κάποια ώρα, πραγματικά δεν ξέρω πόσο, άρχισαν να με πονούν οι αρθρώσεις μου και προσπάθησα ν' αλ-

λάξω κάπως θέση. Έτσι έκανα άθελά μου κάποιους θορύβους με την κολλητική ταινία που τριβόταν στο δέρμα μου. Ο κύριος Αλοΐνα δεν αντέδρασε καθόλου.

Ε: Βρισκόσασταν επί τρεις ώρες μαζί στον ίδιο χώρο χωρίς να ανταλλάξετε ούτε κουβέντα;

Α: Ναι. Εγώ φυσικά δεν μπορούσα να μιλήσω καθόλου. Και εκείνος δεν είπε το παραμικρό.

Ε: Και ύστερα απλώς έφυγε;

Α: Μάλιστα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πιστεύω ότι θα πρέπει να πάσχει από κάποια σοβαρή διαταραχή συνείδησης. Δεν είμαι βέβαια ψυχολόγος, αλλά τι άλλη εξήγηση θα μπορούσε να δώσει κανείς; Όταν εξαφανίστηκε, πήρα μια βαθιά ανάσα ανακούφισης αλλά όχι για πολύ. Βλέπετε, συνεχίζα να βρίσκομαι στην ίδια κατάσταση και ανά πάσα στιγμή θα μπορούσε να επιστρέψει με κάνα μπιτόνι βενζίνης ή κάνα τσεκούρι... Ξέρω, όλα αυτά ακούγονται λιγάκι τρελά και τραβηγμένα τώρα, αλλά αυτές είναι οι σκέψεις που σου περνάνε από το μυαλό σε μια τέτοια κατάσταση.

Ε: Όχι, κύριε Μπάτιν, δεν ακούγονται καθόλου τρελά. Γι' αυτό ακριβώς μας ενδιαφέρει τόσο πολύ να μάθουμε όλες τις λεπτομέρειες, και αδυνατούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο δε θέλετε να υποβάλετε μήνυση. Ενδεχομένως ο κύριος Αλοΐνα να είναι πραγματικά άρρωστος, επικίνδυνα άρρωστος. Χωρίς την υποβολή μήνυσης όμως δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα απολύτως.

Α: Ακόμη και με μια μήνυση δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

Ε: Όλα αυτά τα συζητήσαμε ήδη προηγουμένως. Θα επιμείνετε λοιπόν στην άρνησή σας να καταθέσετε μήνυση εναντίον του κυρίου Αλοΐνα;

Α: Ναι. Δεν μπορώ να το κάνω αυτό στην κόρη μου.

Ε: Έχει καλώς. Περαιτέρω εξηγήσεις επί του συγκεκριμένου είναι επουσιώδεις για το πρωτόκολλο.

Πραγματοποιήθηκε ένα πεντάλεπτο διάλειμμα.

Η ενημέρωση ξεκίνησε εκ νέου στις 16:43

Ε: Ας επανέλθουμε για ακόμη μια φορά σ' εκείνη τη νύχτα την οποία περάσατε δεμένοι και φμωμένοι σε μια καρέκλα. Είπατε ότι ο κύριος Αλσίνα επέστρεψε ξανά κάποια στιγμή αργότερα;

Α: Ναι, σωστά.

Ε: Μήπως γνωρίζετε τι ώρα ήταν περίπου;

Α: Όχι.

Ε: Δηλαδή, δεν ξαναχτύπησε το ρολόι;

Α: Κάποια στιγμή ζαλισμένος αποκοιμήθηκα λιγάκι και τινάχτηκα απότομα, όταν τον άκουσα να ξεκλειδώνει την πόρτα. Ήρθε κοντά μου, αλλά δεν ασχολήθηκε καθόλου μαζί μου. Ψαχούλευε και μάζευε κάποια πράγματα. Ύστερα σκοτείνιασε ο χώρος, και εκείνος εξαφανίστηκε.

Ε: Ωστε το φως ήταν λοιπόν αναμμένο πιο πριν;

Α: Μάλιστα. Προφανώς η λάμπα δίπλα στον καναπέ πρέπει να ήταν αναμμένη όταν έφυγε την πρώτη φορά.

Ε: Λοιπόν, όλα αυτά είναι πραγματικά πολύ περίεργα.

Α: Οπωσδήποτε.

Ε: Η κόρη σας σας βρήκε το βράδυ της Τετάρτης;

Α: Μάλιστα.

Ε: Η σύζυγός σας υπέβαλε το πρωί της Τετάρτης δήλωση εξαφάνισης. Δε γνώριζε η κόρη σας μέχρι εκείνη τη στιγμή ότι είχατε εξαφανιστεί;

Α: Όχι, αφού η Τζουλιέτα βρισκόταν στο Μπράουνσβαϊγκ και βοηθούσε τη φίλη της με τη μετακόμιση. Το τηλέφωνό της δεν το είχε μαζί της. Η γυναίκα μου δεν ήξερε πού να τη βρει. Όταν η γυναίκα μου είδε ότι όλη τη νύχτα δεν είχα επιστρέψει στο σπίτι, φοβήθηκε και τηλεφώνησε στην αστυνομία, κάτι απολύτως καταννοητό. Είμαστε είκοσι ένα χρόνια παντρεμένοι, και όταν κάτι δεν πάει καλά κάπως το διαισθάνεσαι. Εξάλλου δε θα την άφηννα ποτέ χωρίς να ξέρει επί μια ολόκληρη νύχτα πού βρίσκομαι.

Ε: Λογικό είναι. Άραγε, δε θα της περνούσε ποτέ από το μυαλό να σας αναζητήσει στο στούντιο της Τζουλιέτας;

Α: Μάλλον όχι. Ίσως κάποια στιγμή. Βλέπετε, η γυναίκα μου δε γνώριζε τίποτα για τη συνάντησή. Όλα έγιναν τελείως αυ-

θόρμητα. Η Τζουλιέτα δε βρισκόταν πουθενά και έτσι η γυναίκα μου ανησύχησε ακόμη περισσότερο και ειδοποίησε τελικά την αστυνομία.

Ε: Όποτε η Τζουλιέτα σας βρήκε τυχαία, όταν επέστρεψε στο στούντιό της;

Α: Ναι.

Ε: Δεν ήξερε τίποτα για τη δήλωση εξαφάνισης, για την ανησυχία της μητέρας της, για όλα αυτά είχε πλήρη άγνοια;

Α: Ναι. Είχε επιστρέψει απευθείας από το Μπράουνσβαϊγκ και μάλλον ήλπιζε να βρει τον Νταμιάν στο στούντιο.

Ε: Εκείνος είχε δηλαδή κλειδί για το διαμέρισμα της κόρης σας;

Α: Ναι. Προφανώς.

Ε: Το γεγονός ότι σας αντίκρισε σε αυτή την κατάσταση μέσα στο στούντιο θα πρέπει να την τρώμαξε ιδιαίτερα, κάνω λάθος;

Α: Όπως τα λέτε είναι.

Ε: Μπορείτε να θυμηθείτε τι έκανε μόλις σας βρήκε;

Α: Μου έβγαλε την κολλητική ταινία από το στόμα και με ρώτησε τι συνέβη.

Ε: Και εσείς της το είπατε.

Α: Την παρακάλεσα να μου αφαιρέσει την υπόλοιπη κολλητική ταινία και να τηλεφωνήσει αμέσως στην Ανίτα... τη γυναίκα μου δηλαδή, και να την ειδοποιήσει πού βρίσκομαι.

Ε: Και αυτό έκανε.

Α: Ακριβώς. Μπορείτε να φανταστείτε φυσικά ότι τα πράγματα μπερδεύτηκαν λιγάκι. Το τηλεφώνημα δεν είχε και την καλύτερη εξέλιξη, ίσως θα έπρεπε να είχα τηλεφωνήσει εγώ ο ίδιος στη γυναίκα μου για να την καθησυχάσω. Τότε ίσως να μη λάμβανε χώρα αυτή η κάπως υπερβολική επέμβαση της αστυνομίας. Δεν κατακρίνω κανέναν, εξάλλου κάνατε απλώς το καθήκον σας, αλλά μέσα από όλο αυτό η υπόθεση έλαβε αδικαιολόγητα δραματικές διαστάσεις.

Ε: Εμείς αντιμετωπίζαμε μια δήλωση εξαφάνισης και στη συνέχεια το ενδεχόμενο αρπαγής. Δε μιλάμε για τίποτα ψιλοπράγματα εδώ, το έχετε συνειδητοποιήσει αυτό;

A: Γνωρίζω την υπηρεσιακή αργκό, αφού και εγώ ασχολούμαι με αυτά. Σε αυτή την υπόθεση πάντως υπήρξε υπερβολική αντίδραση. Στο κάτω κάτω δε συνέβη τελικά και τίποτα σοβαρό. Τη μεγαλύτερη ζημιά την υπέστη η κόρη μου, και εδώ η αστυνομία δεν είναι τελείως άμοιρη ευθυνών. Αυτό μόνο θα ήθελα να δηλώσω σχετικά με όλα αυτά. Η μήνυση δεν έχει κανένα νόημα. Το μόνο που θα κατάφερε θα ήταν να επιδεινώσει τη συναισθηματική κατάσταση της κόρης μου. Είναι τελείως εκτός εαυτού. Αυτός είναι και ο λόγος που δε θέλει να σας μιλήσει. Λίγη περισσότερη διακριτικότητα σίγουρα δε θα έβλαπτε σε αυτή την περίπτωση.

E: Υπάρχει και κάποιο αποχαιρετιστήριο γράμμα που απευθύνεται στην κόρη σας, σωστά;

A: Ναι.

E: Μήπως το διαβάσατε;

A: Όχι. Όχι ακόμη.

E: Πώς έφτασε αυτό το γράμμα στα χέρια της κόρης σας;

A: Βρισκόταν μέσα στο γραμματοκιβώτιο.

E: Ποιο γραμματοκιβώτιο;

A: Στο στούντιο της Τζουλιέτας.

E: Γνωρίζετε το περιεχόμενο αυτού του γράμματος;

A: Όχι. Έμαθα για την ύπαρξή του μόνο όταν επέστρεψα από το νοσοκομείο.

E: Μήπως γνωρίζετε έστω και στο περίπου τι έγραφε αυτό το γράμμα;

A: Όχι. Η κόρη μου αντέδρασε πολύ έντονα σε όλη αυτή την ιστορία, κι εγώ δεν πρόλαβα ακόμη να μιλήσω ήσυχα και ήρεμα μαζί της. Είμαι σίγουρος ότι κάποια στιγμή κατά τις επόμενες ημέρες θα μου το δείξει αυτό το γράμμα, και αν θέλετε, μπορώ να σας αποκαλύψω τότε το περιεχόμενό του, αρκεί βέβαια να συμφωνεί κι εκείνη. Αν θέλετε τη γνώμη μου πάντως, νομίζω ότι πρόκειται απλώς για ένα αόριστο και συγκεχυμένο αποχαιρετιστήριο γράμμα.

E: Είστε σίγουρος ότι στο εν λόγω γράμμα δεν υπάρχει ούτε η παραμικρή εξήγηση για το όλο περιστατικό; Ή έστω κάποιο κίνητρο;

A: Ναι. Αν ήταν έτσι, η Τζουλιέτα θα μου το είχε πει.

E: Κύριε Μπάτιν, αν υποθέσουμε ότι η κόρη σας δεν είχε επιστρέψει εκείνο το βράδυ στο στούντιό της, εσείς θα περνούσατε ακόμη μια νύχτα ακινητοποιημένος στην καρτέλα, έτσι δεν είναι;

A: Ναι. Δεν μπορούσα να κουνηθώ καθόλου από τη θέση μου.

E: Και αν δεν είχε επιστρέψει ούτε την τρίτη αλλά ούτε και την τέταρτη μέρα, τότε μπορεί και να είχατε πεθάνει από δίψα. Έχω δίκιο;

A: Στη χειρότερη περίπτωση, ναι. Αν και μου φαίνεται εντελώς απίθανο.

E: Ο κύριος Αλσίνα δεν έλαβε κανενός είδους πρόνοια για να αποτρέψει, έστω και σε κάποιο βαθμό, τον κίνδυνο στον οποίο εξέθεσε τη ζωή σας με αυτή του την πράξη. Όχι μόνο δε σας άφησε κάποιο ελάχιστο περιθώριο δράσης που θα σας επέτρεπε να διασφαλίσετε τη βασική επιβίωσή σας, αλλά και ούτε ειδοποίησε τους οικείους σας. Δεν έπραξε τίποτε απ' όλα αυτά. Μια ατυχής εξέλιξη μερικών τυχαίων γεγονότων θα ήταν αρκετή ώστε εσείς να χάσετε τη ζωή σας με εξαιρετικά οδυνηρό τρόπο μέσα στο στούντιο της κόρης σας, ή μήπως εσείς έχετε άλλη άποψη; Η ερώτηση που σας θέτω είναι πολύ σημαντική και γι' αυτό σας παρακαλώ να το σκεφτείτε καλά προτού μου δώσετε την απάντησή σας.

A: Με εξέθεσε εκουσίως και ενσυνειδήτως σε πιθανό κίνδυνο. Υποθέτω ότι κάπως έτσι είναι η επίσημη διατύπωση. Ούτε έβαλε κάποιο ψαλίδι σε κάποια εφικτή απόσταση, ούτε έκανε τον κόπο να ειδοποιήσει την Τζουλιέτα ή τη γυναίκα μου. Όχι, απλώς είχε την τύχη με το μέρος του ή, μάλλον, εγώ την είχα.

E: Ο κύριος Αλσίνα και η κόρη σας είχαν ερωτική σχέση, σωστά;

A: Ναι. Έτσι θα το χαρακτήριζε κανείς.

E: Μήπως γνωρίζετε περίπου από πότε;

A: Γνωρίστηκαν το Σεπτέμβριο.

E: Μήπως γνωρίζετε πότε ακριβώς;

A: Όχι.

E: Μήπως γνωρίζετε τις ακριβείς συνθήκες εκείνης της γνωριμίας;

Α: Όπως προανέφερα, η Τζουλιέτα προετοιμαζόταν για πολλές και διάφορες οντισιόν χορού. Βρισκόταν σε αρκετά άσχημη ψυχολογική κατάσταση, επειδή ήταν μία από τις ελάχιστες της τάξης της που δεν είχε ακόμη καταφέρει να προσληφθεί κάπου, πέρα από τη θέση της ασκούμενης χορεύτριας στην Κρατική Όπερα: τουλάχιστον, έτσι είχε τη δυνατότητα να εξασκείται, μαζί με κάποιες προοπτικές για καμιά θέση αντικαταστάτριας εδώ κι εκεί, σε περίπτωση που αρρώσταινε κάποιο από τα μέλη του κορ ντε μπαλέ.* Τη βασάνιζαν φρικτές αμφιβολίες για τον εαυτό της. Ξέρετε, όταν έχετε παρουσιαστεί ήδη σε αμέτρητες οντισιόν και σας έχουν απορρίψει κατευθείαν μετά τα δοκιμαστικά στην μπάρα, δεν είναι καθόλου εύκολο να το αντέξετε. Η Τζουλιέτα έφτασε σε σημείο που δεν της πετύχαινε πλέον τίποτα. Όταν τελικά κατάφερε να πάρει εκείνη τη θέση μαθητείας στην Κρατική Όπερα, τα πράγματα άρχισαν και πάλι να βελτιώνονται λιγάκι και σκόπευε την άνοιξη να δοκιμάσει την τύχη της στη Γερμανική Όπερα του Βερολίνου, επειδή το επόμενο διάστημα δεν προβλεπόταν κάποια διαθέσιμη θέση στην Κρατική Όπερα. Τότε ανακάλυψε στο πρόγραμμα παραστάσεων της Γερμανικής Όπερας εκείνο το τανγκό-μπαλέτο. Η συγκεκριμένη μουσική ξεφεύγει εντελώς από το σύνηθες πλαίσιο του ρεπερτορίου. Ήθελε λοιπόν να εξοικειωθεί κάπως με τη μουσική του τανγκό και άρχισε να αναζητεί πληροφορίες στο Βερολίνο. Κατά τη διάρκειας αυτής της αναζήτησης γνώρισε και τον κύριο Αλοίνα. Περισσότερες λεπτομέρειες δε γνωρίζω.

Ε: Γνωρίζονταν δηλαδή γύρω στους δυο μήνες;

Α: Μάλιστα.

Ε: Δεν είστε υποχρεωμένος να απαντήσετε στην επόμενη ερώτηση, εγώ όμως θα σας τη θέσω. Ήταν ερωτευμένη η κόρη σας;

Ερωτευμένη; Θα έπρεπε να επινοήσει κανείς μια εντελώς και-

---

* Corps de Ballet, ο γαλλικός όρος για το «σώμα του μπαλέτου», το σύνολο των χορευτών δηλαδή που δεν εκτελεί ποτέ σόλο κομμάτια. (Σ.τ.Μ.)

νούργια λέξη για να καταφέρει να περιγράψει την κατάστασή της. Μετά τη συζήτηση που είχε με την Ανίτα, είχε αρπάξει την αμέσως επόμενη ευκαιρία για να μιλήσει με την Τζουλιέτα. Και εκεί το είδε με τα μάτια του. Ανέκαθεν η κόρη του ήταν για εκείνον το ομορφότερο πλάσμα που θα μπορούσε να φανταστεί ποτέ του. Εκείνο το βράδυ όμως που τη συνάντησε για λίγο, η ομορφιά της ήταν μεθυστική. Και ταυτόχρονα ένιωσε μια απόσταση μεταξύ τους, παρόλο που του ήταν αδύνατον να καταλάβει τι ήταν αυτό που του είχε δημιουργήσει αυτή την εντύπωση.

«Πώς πάει η δουλειά, μπαμπά;» τον είχε ρωτήσει, βυθίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια της σε ένα μήλο.

«Μια χαρά, μικρή μου», της είχε απαντήσει.

«Δε μου αρέσει καθόλου όταν με αποκαλείς έτσι. Σε παρακαλώ, σταμάτα να με αποκαλείς έτσι, εντάξει;»

«Συνήθεια είναι, με συγχωρείς. Εσύ πώς πας; Τα καταφέρνεις;»

«Μμμ. Μπορώ να πάρω μαζί μου τον εξοπλισμό βίντεο από το υπόγειο;»

«Φυσικά. Τι κάνει το ταγκό; Κάνεις καθόλου πρόοδο με το κομμάτι;»

Δεν ήθελε να τη ρωτήσει περισσότερες λεπτομέρειες. Η αντίδρασή της του έδειξε ότι καλά είχε κάνει.

Η Τζουλιέτα ξαναδάγκωσε το μήλο και χαμογέλασε αγνά.

«Μμμ. Κάτι πάει να γίνει. Χθες πέρασε η Άρια. Πρόκειται να μετακομίσει στο Μπράουνσβαϊγκ. Πώς σου φαίνεται αυτό;»

Ποσώς τον ενδιέφερε η Άρια.

«Ο άνθρωπος πρέπει να τα δοκιμάζει όλα στη ζωή του. Μήπως θέλεις να περάσω εγώ από το σπίτι για να σου φέρω τον εξοπλισμό;»

Κούνησε αρνητικά το κεφάλι της.

«Σ' ευχαριστώ. Το έχω ήδη κανονίσει με τη μαμά. Θέλει να πάω μαζί της για ψώνια αύριο, και έτσι θα περάσει κι από το σπίτι. Για τη δεξίωση στους Χόλριχ θα έχεις στο πλάι σου μια κομψοτατη συνοδό, σκέτη μούρλια!»

Μια τυπική χαλαρή κουβεντούλα της καθημερινότητας, κυριολεκτικά στο πόδι, με εκείνη να ετοιμάζεται να βγει από το σπίτι.

τι και εκείνον να έχει μόλις μπει. Εκείνη τη δεδομένη στιγμή η γνωριμία της με εκείνο τον τύπο μετρούσε ήδη τρεις εβδομάδες.

A: Το αν ήταν ερωτευμένη δεν είναι κάτι που μπορώ να σας το απαντήσω έτσι απλά. Θα σας το θέσω ως εξής: ο κύριος Αλσίνα άσκησε πρόσκαιρα μια αναπάντεχα έντονη επιρροή στην κόρη μου. Μια και γνωρίζω ότι η κόρη μου διαθέτει μια πολύ ισχυρή θέληση και μια δομημένη προσωπικότητα, είναι πιθανό να ένιωσε κάτι σαν έρωτα γι' αυτό τον άνθρωπο. Ήταν όμως κάτι απολύτως παροδικό.

E: A, ναι; Από πού το συμπεραίνετε αυτό;

A: Όπως ήδη προείπατε, δε γνωρίζετε και πολλά πράγματα για το μπαλέτο. Και υποθέτω ούτε και για τις χορεύτριες του μπαλέτου.

E: Σαφώς. Είμαι όμως πάντα έτοιμος να μάθω και κάποια καινούργια πράγματα.

A: Όποιος επιθυμεί να ασχοληθεί με τον κλασικό χορό, και φυσικά με αυτό εννοώ όποιον φιλοδοξεί να σταδιοδρομήσει σε αυτόν το χώρο, τότε αυτός ο άνθρωπος όχι μόνο θα απέχει από συγκεκριμένα πράγματα, αλλά και θα αφοσιωθεί αποκλειστικά σε ένα και μοναδικό πράγμα: στο χορό. Πέρα από αυτό δεν υπάρχουν και πολλά άλλα πράγματα στη ζωή του, και στη φάση στην οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή η κόρη μου, δεν υπάρχει τίποτε άλλο. Κανείς δεν το γνωρίζει αυτό καλύτερα από εκείνη. Ούτε καν τίθεται τέτοιο θέμα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν έδωσα και καμιά ιδιαίτερη σημασία σε αυτή τη φίλια με τον κύριο Αλσίνα. Ήταν απλώς ένα φλερτ, τίποτα περισσότερο.

E: Ένα απλό φλερτ; Είναι και η κόρη σας της ίδιας άποψης;

A: Μπορείτε να το ονομάσετε όπως θέλετε. Εγώ προσωπικά δεν πήρα και πολύ στα σοβαρά την όλη υπόθεση...

E: ...και γι' αυτό καλέσατε τον κύριο Αλσίνα για φαγητό στο σπίτι.

A: Αυτό ήταν ιδέα της γυναίκας μου.

E: Ο κύριος Αλσίνα βρισκόταν ήδη επί δέκα εβδομάδες στη Γερμανία. Σε δύο εβδομάδες θα έληγε η βίζα του και θα ήταν

υποχρεωμένος να επιστρέψει στην Αργεντινή. Η πτήση για την επιστροφή του είχε αρχικά κλειστεί για τις 26 Νοεμβρίου. Δεν ήταν καθόλου στενοχωρημένη η κόρη σας; Στο κάτω κάτω είχε περάσει μαζί του σχεδόν δύο μήνες, έτσι δεν είναι; Ο κύριος Αλσίνα την είχε βοηθήσει, όπως εσείς ο ίδιος αναφέρατε, να ξεπεράσει μια προσωπική της κρίση, και έτσι, κατά τη διάρκεια της γνωριμίας τους, οι δυο τους είχαν έρθει πολύ κοντά. Ουσιαστικά ζούσε μαζί της στο σπίτι της. Εσείς λέτε ότι η σχέση τους δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα απλό φλερτ. Τότε προς τι εκείνη η πρόσκληση για δείπνο στο σπίτι σας; Της ήταν μήπως αδιάφορο της κόρης σας το γεγονός ότι ο κύριος Αλσίνα θα επέστρεφε στο Μπουένος Άιρες; Ή μήπως ο κύριος Αλσίνα σκόπευε τελικά να παραμείνει περισσότερο στη χώρα; Υπάρχει μήπως και το ενδεχόμενο να σκόπευε η κόρη σας να φύγει μαζί του;

Ο άνθρωπος είχε προφανώς χάσει τελείως τα μυαλά του. Άκου η Τζουλιέτα να φύγει στο Μπουένος Άιρες, τρέχοντας σαν το σκυλάκι πίσω από ένα χορευτή του ταγκό! Αδιανόητο!

A: Δεν έχω ιδέα ποια ήταν τα σχέδιά του. Πού θέλετε όμως να καταλήξετε;

E: Κύριε Μπάτιν, ψάχνω κάποιο κίνητρο. Βλέπετε, είμαι ένας απλός αστυνομικός και οφείλω να βγάλω κάποια άκρη από αυτή την ιστορία. Είπατε προηγουμένως ότι ίσως ο κύριος Αλσίνα να είναι τρελός. Υπάρχει μια σοβαρή πιθανότητα να ισχύει κάτι τέτοιο. Αλλά ακόμη και οι τρελοί δε λειτουργούν δίχως κάποιο κίνητρο, ακόμη και αν αυτό υπάρχει μόνο στη φαντασία τους. Ουσιαστικά, δεν υπάρχουν πράξεις δίχως κάποιο κίνητρο. Στη χειρότερη περίπτωση, το κίνητρο είναι αυθόρμητο, υφίσταται μόνο μέσα στο μυαλό του δράστη, συμπίπτει κατά κάποιο τρόπο με την πράξη και αμέσως μετά χάνεται ξανά μαζί της. Αυτή είναι η τυπική συμπεριφορά των ανθρώπων που εμείς οι υπόλοιποι προσδιορίζουμε ως παράφρονες. Ο κύριος Αλσίνα όμως ενήργησε κάθε άλλο παρά αυθόρμητα. Είναι εμφανές ότι η απαγωγή σας είχε σχεδιαστεί ιδιαίτερος προσεκτικά.

A: A, ναι;

E: Σίγουρα. Την ημέρα μετά το δείπνο στο σπίτι σας, ο κύριος Αλσίνα φρόντισε να αλλάξει την ημερομηνία της πτήσης του για το Μπουένος Άιρες για την αμέσως επόμενη Τετάρτη, την 24η Νοεμβρίου. Όταν η κόρη σας ταξίδεψε στο Μπράουνσβαϊγκ στις 23 Νοεμβρίου, εκείνη την Τρίτη το πρωί δηλαδή, ο κύριος Αλσίνα γνώριζε ήδη επί μία ολόκληρη σχεδόν εβδομάδα ότι κατά την επιστροφή της το επόμενο βράδυ εκείνος θα βρισκόταν στο αεροπλάνο καθ' οδόν για την πατρίδα του. Η κόρη σας όμως δεν είχε μάθει τίποτα για όλα αυτά, έτσι δεν είναι; Δεν είχε ιδέα για τα σχέδια του κυρίου Αλσίνα.

A: Όχι, πραγματικά δεν είχε. Αποδεικνύεται περίτρανα λοιπόν το πόσο διαταραγμένος είναι αυτός ο άνθρωπος.

E: Το δείπνο στην οικία σας ήταν την Τετάρτη, 17 Νοεμβρίου. Είπατε ότι ο κύριος Αλσίνα έφυγε στη συνέχεια για να πάει σε μια πρόβα, η οποία θα διαρκούσε έως αργά τη νύχτα. Την επόμενη μέρα πραγματοποιήθηκαν και άλλες πρόβες. Μπορεί να μη γνωρίζω και πολλά σχετικά με χορευτές και χορευτικές παραστάσεις, αλλά κάτι τέτοιες πρόβες, μία ημέρα μόλις πριν από την προεμέρα, τις φαντάζομαι ως ιδιαίτερα εντατικές. Και παρ' όλα αυτά ο κύριος Αλσίνα κάνει τον κόπο να διασχίσει το μεσημέρι τη μισή πόλη για να πάει σε ένα ταξιδιωτικό πρακτορείο στην περιοχή του Σαρλότενμπουργκ και να ασχοληθεί προσωπικά με την αλλαγή της κράτησής του. Γιατί δεν το έκανε πιο απλά και εύκολα μέσω τηλεφώνου; Αφού μιλάει πολύ καλά γερμανικά.

A: Και πού θέλετε να ξέρω εγώ;

E: Θα σας πω εγώ. Επειδή ήταν υποχρεωμένος να πληρώσει ένα τέλος. Και γιατί έπρεπε να πληρώσει ένα τέλος; Επειδή το χρονικό περιθώριο για την αλλαγή της κράτησης ήταν ασφυκτικά στενό, μόλις δύο ημερών. Αρχικώς προβλεπόταν ότι θα επέστρεφε στην πατρίδα του την Παρασκευή στις 26 Νοεμβρίου. Γιατί λοιπόν ήθελε ξαφνικά να επιστρέψει οπωσδήποτε δύο ημέρες νωρίτερα; Και εδώ, βλέπετε, αρχίζει το πραγματικά ενδιαφέρον. Εκτός αυτού, τι άλλο νομίζετε ότι καταφέραμε να ανακαλύψουμε στο ταξιδιωτικό γραφείο που επισκέφτηκε ο κύριος Αλσίνα;

Ήταν εκπληκτικό. Παρόλο που δεν είχε υποβάλει μήνυση, οι αρχές είχαν πραγματοποιήσει ενδεδειγμένες έρευνες. Ήταν αρκετά καλά ενημερωμένοι για τις τελευταίες ημέρες και ώρες του Νταμιάν Αλσίνα στο Βερολίνο. Άραγε είχαν φροντίσει να ξεψαχνίσουν και τον ίδιο με την ίδια σχολαστικότητα;

A: Σας ακούω.

E: Στις 15 Νοεμβρίου ο κύριος Αλσίνα προσπάθησε να αναβάλει για μερικές εβδομάδες την επιστροφή του στην Αργεντινή. Η υπάλληλος εκεί τον θυμόταν μάλιστα, επειδή είχε καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να συνδυάσει τη λήξη της βίζας του κυρίου Αλσίνα με κάποια πτήση επιστροφής σε μετέπειτα ημερομηνία. Κάτι τέτοιο όμως δεν ήταν εφικτό, επειδή από τα μέσα Νοεμβρίου και μετά πραγματοποιούνται σπανιότερα πτήσεις προς το Μπουένος Άιρες. Όπως προανέφερα, τη Δευτέρα της 15ης Νοεμβρίου ο κύριος Αλσίνα προσπάθησε να παρατείνει την παραμονή του κατά μερικές εβδομάδες, και την Πέμπτη της 18ης Νοεμβρίου, δηλαδή την ημέρα μετά το οικογενειακό σας δείπνο, έκανε ξαφνικά ό,τι περνούσε από το χέρι του για να μειώσει αυτόν το χρόνο παραμονής κατά δύο ημέρες, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να πληρώσει το διόλου ευκαταφρόνητο ποσό για την αλλαγή της κράτησής του στην επιχειρηματική θέση, αφού δεν μπορούσε να βρεθεί τίποτε άλλο κάπου αλλού. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι ο κύριος Αλσίνα ήξερε για τα σχέδια της κόρης σας να ταξιδέψει στο Μπράουνσβαϊγκ –και είμαι σχεδόν πεπεισμένος ότι ήξερε–, τότε αυτή η επιτακτική του ανάγκη για την αλλαγή της κράτησής του κρίνεται ευθύς αμέσως ως ύποπτη. Ήταν η ιδανική χρονική στιγμή για να σας παρασύρει σε μια ενέδρα. Εάν είχα τη δυνατότητα να μιλήσω με την κόρη σας, θα τη ρωτούσα φυσικά αν είχε αναφέρει στον Νταμιάν ότι σκόπευε να βοηθήσει σ' εκείνη τη μετακόμιση χωρίς να σας ειδοποιήσει. Δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς διάφορους λόγους για κάτι τέτοιο. Άλλωστε, μια χορεύτρια του μπαλέτου μόνο βαριές κούτες μετακόμισης δεν πρέπει να κουβαλάει.

A: Διαθέτετε ζωηρή φαντασία, οφείλω να ομολογήσω...

E: Είναι κομμάτι της δουλειάς μου. Η Τρίτη ήταν η μοναδική βραδιά στην οποία μπορούσε να σας στήσει εκείνη την παγίδα. Φυσικά, όλα αυτά δεν απαντούν ακόμη στο γιατί έγιναν όλα αυτά. Έχει όμως ξεκαθαρίσει αρκετά το τοπίο γύρω από το πώς έγιναν. Για κάποιο λόγο, ο κύριος Αλσίνα αποφάσισε την Πέμπτη 18 Νοεμβρίου να παρασύρει τον πατέρα της φίλης του σε μια παγίδα, να τον δέσει πισθάγκωνα σε μια καρέκλα χωρίς να ανταλλάξει ούτε μια κουβέντα μαζί του, να τον εγκαταλείψει αβοήθητο σε μια εν δυνάμει επικίνδυνη για τη ζωή του κατάσταση και να εξαφανιστεί χωρίς καμία εξήγηση. Τη 17η Νοεμβρίου, δηλαδή μία ημέρα πριν, ο κύριος Αλσίνα γνώρισε για πρώτη φορά στη ζωή του τον πατέρα της φίλης του. Θα μου συγχωρήσετε τη διαπίστωση, αλλά αυτό το αίνιγμα με προβληματίζει έντονα.

A: Σας τα συγχωρώ όλα, ακόμη και το γεγονός ότι ύστερα από όλα αυτά βρεθήκαμε ξανά στην αφετηρία της συζήτησής μας. Υπάρχουν μόνο δύο λογικές εξηγήσεις.

E: Οι οποίες είναι;

A: Ή ο κύριος Αλσίνα είναι τρελός ή με μπέρδεψε με κάποιον άλλο.

E: Έχει και η κόρη σας την ίδια γνώμη;

A: Η κόρη μου βρίσκεται υπό την επήρεια ενός ισχυρού συναισθηματικού σοκ. Δε νομίζω ότι είναι σε θέση να σκεφτεί καθαρά.

E: Γνωρίζετε κάτι σχετικά με το επεισόδιο κατά τη διάρκεια της παράστασης της Κυριακής;

Πραγματικά γνώριζαν τα πάντα.

A: Όχι λεπτομερώς. Απ' ό,τι άκουσα, ο κύριος Αλσίνα ξέφυγε από το πρόγραμμα στο τελευταίο τμήμα της παράστασης και τα θαλάσσωσε στο φινάλε.

E: Δε σας φαίνεται αλλόκοτο αυτό;

A: Αν θέλετε να ξέρετε, δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα σ' αυτόν τον Νταμιάν Αλσίνα που να μην το θεωρώ αλλόκοτο.

E: Μιλήσατε καθόλου με την κόρη σας για την παράσταση;

Μήπως είχε καμιά εξήγηση για το γεγονός ότι ο κύριος Αλσίνα άλλαξε έτσι από μόνος του το πρόγραμμα;

A: Όχι.

E: Ακόμη μια ένδειξη ότι ενδεχομένως ο κύριος Αλσίνα να μην είναι και εντελώς φυσιολογικός.

A: Πιθανόν.

E: Η κόρη σας έφυγε άρον άρον από το θέατρο μετά από εκείνη την εμφάνιση. Απ' ό,τι καταλαβαίνω, είχε προηγηθεί κάποιος έντονος καβγάς. Γνωρίζετε κάτι γι' αυτό;

A: Η μόνη φορά που ξαναείδα την Τζουλιέτα ήταν όταν επέστρεψε στο στούντιό της το απόγευμα της Τετάρτης και με βρήκε εκεί, πριν από δυο ημέρες δηλαδή. Σχετικά με όσα προηγήθηκαν, προφανώς εσείς είστε καλύτερα ενημερωμένος απ' ό,τι εγώ. Ειλικρινά όμως δεν καταλαβαίνω τι σχέση μπορεί να έχουν όλα αυτά. Φαίνεται ότι μεταξύ του κυρίου Αλσίνα και των συναδέλφων του χορευτών υπήρχαν σημαντικές εντάσεις. Αλλά αυτό αποκλείεται να σχετίζεται κατά οποιονδήποτε τρόπο με μένα. Θα πρέπει να με μπέρδεψε με κάποιον άλλο. Άλλη εξήγηση δεν υπάρχει.

E: Καλώς, ας υποθέσουμε ότι έτσι είναι. Μήπως κατάλαβε το λάθος του προτού ακόμη εγκαταλείψει τη χώρα;

A: Πιθανόν. Αλλά τι αλλάζει με αυτό;

E: Προσπαθώ να δώσω μια λογική συνέχεια στο σκεπτικό μου. Ο κύριος Αλσίνα πλήγωσε με την πράξη του όχι μόνο εσάς, αλλά προπάντων την κόρη σας. Μήπως έτρεφε κάποια μνησικακία εναντίον της; Είχαν μήπως οι δυο τους τίποτα προβλήματα; Μήπως προκύπτει από εκεί κάποιο άλλο ενδεχόμενο; Μήπως η όλη ιστορία αφορούσε κατά κύριο λόγο την κόρη σας, και όχι εσάς;

A: Τη γυναίκα μου μήπως; Ή τον ταχυδρόμο; Κάπου αυτή η συζήτηση έχει αρχίσει να με κουράζει αφάνταστα. Μιλάτε λες και η κόρη μου ή ακόμη και εγώ είμαστε υπεύθυνοι για όλη αυτή την παραφροσύνη.

E: Σε καμιά περίπτωση. Λυπάμαι πραγματικά, δεν εννοούσα κάτι τέτοιο.

A: Δεν έχω να πω τίποτα περισσότερο.

Τέλος της συζήτησης: 16:49

Το πρωτόκολλο της κατάθεσης δόθηκε προς επαλήθευση στον ερωτηθέντα και όλες οι σελίδες μονογραφήθηκαν.

Βερολίνο, 26 Νοεμβρίου 1999

Ο υπογράφων

Στο τέλος είχε χάσει λιγάκι τον αυτοέλεγχό του.

Πού ήθελε τελικά να καταλήξει εκείνος ο άνθρωπος; Ο Μπάτιν είχε νιώσει να στριμώχνεται από όλες εκείνες τις ερωτήσεις. Ο αξιωματικός είχε κάποιον συγκεκριμένο σκοπό, ήθελε να του εκμαιεύσει κάτι. Τι ήταν όμως αυτό το κάτι;

Γιατί είχε μάθει η αστυνομία για όλα εκείνα τα αλλόκοτα πράγματα που είχαν συμβεί κατά την τελευταία παράσταση εκείνο το βράδυ της Κυριακής; Για τον καβγά της Τζουλιέτας με τον Νταμιάν; Εκείνος βρισκόταν σε συνεχή πόλεμο με την υπόλοιπη χορευτική του ομάδα. Φαίνεται ότι στους θιάσους του τανγκό επικρατούσε η ίδια κατάσταση όπως και στα ανσάμπλ του μπαλέτου. Και ο Νταμιάν ήταν κατά κάποιον τρόπο η βεντέτα της ομάδας, ένα μικρομέγαλο παιδί-θαύμα που δεν έχανε ευκαιρία να επιδεικνύει την ανωτερότητά του. Στο τελευταίο τμήμα της παράστασης την Κυριακή το βράδυ είχε συμβεί κάτι που είχε σοκάρει την Τζουλιέτα. Χωρίς καμία απολύτως προειδοποίηση, ο Νταμιάν είχε παρεκκλίνει από το πρόγραμμα, ρεξιλεύοντας ολόκληρο το ανσάμπλ. Ο Μπάτιν δε γνώριζε όμως περισσότερες λεπτομέρειες, πέρα από το ότι είχε ξεσπάσει κάποιος καβγάς, κάποιος έντονος καβγάς, τόσο μεταξύ των χορευτών όσο και μεταξύ του Νταμιάν και της Τζουλιέτας, η οποία είχε προφανώς συνταχθεί με το μέρος των υπολοίπων.

Έβαλε με αποφασιστικότητα την υπογραφή του και πέταξε με θόρυβο το στιλό πάνω στο γραφείο. Δίπλα του μια κανάτα-θερμός έβγαζε έναν συριχτό γουργουριστό ήχο. Ο Μπάτιν πάτησε εκνευρισμένος το καπάκι της κανάτας και άφησε να φύγει ο ατμός. Ύστερα σηκώθηκε όρθιος σπρώχνοντας μαλακά με το

πίσω μέρος των γονάτων του την άβολη καρέκλα γραφείου και τεντώθηκε. Τι μίζερο γραφείο, ήταν η τελευταία σκέψη που πέρασε από το μυαλό του, προτού κάνει τα λίγα βήματα προς την πόρτα που οδηγούσε στον διπλανό χώρο. Το βλέμμα του πλανήθηκε στους τοίχους με την πράσινη μπογιά, τα φουρκά λαστιχόδεντρα μέσα στα σιελ κασπό τους δίπλα στο παράθυρο, τα επιμορφωτικά αστυνομικά πόστερ στους τοίχους που σε αυτόν το χώρο ασκούσαν σίγουρα τεράστια επίδραση. *Το έγκλημα δε συμφέρει. Ναρκωτικά; Όχι, ευχαριστώ. Αστυνομικός, το επάγγελμα των ονειρών σας;*

Η υπόθεση είχε λήξει για τον ίδιο. Τώρα πάνω απ' όλα έπρεπε να φροντίσει την Τζουλιέτα. Η Τζουλιέτα! Εκείνη ήταν το σημαντικότερο πράγμα στη ζωή του, εκείνη και η καριέρα της. Αυτή η ιστορία είχε τελειώσει. Σύντομα θα το καταλάβαινε και η ίδια.

Οδήγησε το Βόλβο του έξω από το υπόγειο γκαράζ κοντά στον ζωολογικό κήπο και με προσεκτικούς ελιγμούς ενώθη με τα υπόλοιπα οχήματα στον πολυσύχναστο δρόμο. Ύστερα έβγαλε το κινητό του και κάλεσε τον αριθμό της Τζουλιέτας, αλλά το μόνο που έβγαине ήταν ο τηλεφωνητής. Είδε όμως ότι είχε προσπαθήσει να τον καλέσει η Ανίτα. Πάτησε την επιλογή της κλήσης του αριθμού της.

«Μάρκους;»

«Ναι. Είμαι στο δρόμο.»

«Κάθομαι και σε περιμένω εδώ και είκοσι λεπτά. Γιατί δεν ήσουν στο γραφείο;»

«Ήμουν στην αστυνομία. Σε πέντε λεπτά θα 'χω φτάσει. Μήπως ξέρεις πού βρίσκεται η Τζουλιέτα;»

«Ε, πού θα βρίσκεται τέτοια ώρα; Στην Όπερα.»

«Ναι, αλλά είναι πεντέμισι και έχει ήδη σχολάσει εδώ και ώρα και το κινητό της το έχει κλειστό.»

«Τότε μάλλον θέλει την ησυχία της. Σε περιμένω. Τα λέμε σε λίγο, εντάξει;»

Ήταν ώρα αιχμής αφού όλοι σχολούσαν από τις δουλειές τους και έτσι του πήρε σχεδόν είκοσι λεπτά μέχρι να φτάσει στην πανεπιστημιακή κλινική Στέγκλιτς. Πάνω που πήγαινε να στρώσει

στην κεντρική είσοδο, πετάχτηκε από το πουθενά η Ανίτα και κόντεψε να πέσει πάνω στο καπό του. Πάτησε με δύναμη το φρένο.

«Παρά τριχά», είπε εκείνη και του έσκασε ένα φιλί στο μάγουλο. «Τι ήθελε η αστυνομία;»

«Εξηγήσεις».

Με δυο λόγια, της παρουσίασε συνοπτικά το περιεχόμενο της συζήτησης. Η Ανίτα αγνόησε τελείως την ερώτησή του για το πώς ήταν η μέρα της, και είπε:

«Φαίνεσαι πολύ χλομός, Μάρκουσ. Η Τζουλιέτα μου υποσχέθηκε ότι θα περάσει σήμερα το βράδυ. Δεν μπορώ να το πιστέψω ότι δεν έχει καμία εξήγηση για τη συμπεριφορά αυτού του ανθρώπου. Δεδομένου μάλιστα ότι ήταν δύο μήνες μαζί. Αλλά μέχρι τότε, ας μιλήσουμε για κάτι άλλο, εντάξει;»

Εκείνος κοίταζε προσηλωμένος το δρόμο μέσα από το βρεγμένο από τη βροχή παρμπρίζ. Μόνο όταν έφτασαν στην πλατεία Μεξικού άρχισε να αραιώνει κάπως η κίνηση. Όταν λίγα λεπτά αργότερα ακούστηκαν να τρίζουν κάτω από τις ρόδες τα χαλίκια από το δρομάκι στην είσοδο του σπιτιού, είχε ήδη σκοτεινιάσει για τα καλά. Λίγο πιο πέρα στο χώρο στάθμευσης βρισκόταν το Γκολφ της Ανίτα. Στο σπίτι ωστόσο δεν υπήρχε καθόλου φως.

«Δε μου είχες πει ότι ήθελε να πάρει το αυτοκίνητό σου;» τη ρώτησε καθώς έβγαιναν από το αυτοκίνητο.

«Ναι, βέβαια. Σήμερα το πρωί μάλιστα με πήγε μέχρι την κλινική. Μάλλον θα είναι στον πάνω όροφο. Μάντεψε τι έχω εδώ. Στήθος πάπιας». Σήκωσε ψηλά μια σακούλα με ψώνια. «Και ένα μπουκάλι Σαρντονέ του '97».

Στα χείλη του έπαιξε ένα χαμόγελο, ύστερα πήγε προς το μέρος της, την αγκάλιασε τρυφερά και της έδωσε ένα φιλί. «Ίσως αυτός ο τρελός ήθελε να με βγάλει από τη μέση, επειδή έχω στη ζωή μου δυο τόσο σπουδαίες γυναίκες. Μάλλον πρέπει να έσκασε από τη ζήλια του».

«Σίγουρα έτσι είναι. Μπορείς να ανοίξεις σε παρακαλώ τώρα την πόρτα;»

Μπήκαν στο σαλόνι και άναψαν το φως. Η Ανίτα το είδε πρώτη και ζάρωσε με απορία το μέτωπό της. Ο Μπάτιν ακολούθη-

σε το βλέμμα της και έκπληκτος αντιλήφθηκε το ανοιχτό κλασέρ πάνω στον καναπέ δίπλα στο τζάκι. Μουδιασμένος προχώρησε μπροστά και σήκωσε το κλασέρ στα χέρια του, ύστερα το ξαναπέταξε στον καναπέ και φώναξε δυνατά: «Τζουλιέτα;»

Η Ανίτα ακούμπησε τη σακούλα με τα ψώνια στο τραπέζι και πήρε με τη σειρά της το κλασέρ στα χέρια. Εκείνη τη στιγμή μόλις φάνηκε να συνειδητοποιεί τι συνέβαινε γύρω του. Με τρεις δραστικές έφτασε στην εσωτερική σκάλα που οδηγούσε στον πάνω όροφο. Ανέβηκε τρέχοντας επάνω και όρμησε μέσα στο δωμάτιο της Τζουλιέτας, το οποίο εκείνη χρησιμοποιούσε πλέον μόνο ως αποθηκευτικό χώρο για να συγκεντρώνει και να φυλάσσει πράγματα που δεν τα χρειαζόταν πια, αλλά και που δεν ήθελε κιόλας να πετάξει. Μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα είχε δει όλα όσα χρειαζόταν να δει. Πάνω στο ξέστρωτο κρεβάτι υπήρχε ένας ανοιχτός τηλεφωνικός κατάλογος: πρεσβείες και προξενεία. Η κίτρινη σκληρή βαλίτσα της έλειπε από την ντουλάπα. Ο Μπάτιν βλαστήμησε χαμηλόφωνα, έκανε μεταβολή και κατέβηκε ξανά τρέχοντας τη σκάλα. Η Ανίτα στεκόταν δίπλα στο τραπέζι του σαλονιού και ξεφύλλιζε αργά το καφετί κλασέρ που περιείχε όλα τα συγκεντρωμένα έγγραφα της οικογένειας: πιστοποιητικά γέννησης, βεβαιώσεις και προπάντων: τα διαβατήρια. Εκείνο της Τζουλιέτας είχε κάνει φτερά.

Ο Μπάτιν άφησε το σώμα του να βυθιστεί στον καναπέ και απελπισμένος έπιασε το κεφάλι του.

Η Ανίτα έκανε μερικές αμήχανες κινήσεις.

«Μάρκου;»

Δεν της απάντησε.

«Μάρκου, τι συμβαίνει εδώ;»

Ανασήκωσε το κεφάλι και την κοίταξε κατάματα. Ένιωθε λες και το κρανίο του κόντευε να εκραγεί. Τότε μόλις πρόσεξε ότι η Ανίτα δεν κοίταζε πια το κλασέρ, αλλά ένα κομμάτι χαρτί το οποίο κρατούσε σαν ψόφιο έντομο ανάμεσα στα δάχτυλά της.

«Πρέπει να ειδοποιήσουμε την αστυνομία», είπε εκείνος σιγανά. «Εκείνοι θα μπορούν να τη σταματήσουν».

Η Ανίτα τον κοίταζε με μάτια γουρλωμένα.

Τι είχε πάθει το πρόσωπό της; Ήταν κάτασπρη σαν κιμωλία. Σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε προς το μέρος της, αλλά εκείνη τον απέφυγε και υποχώρησε ένα βήμα.

«Μάρκουσ, πες μου την αλήθεια», είπε με ψυχρή ηρεμία.

«Ανίτα...»

«Τι της έκανες;»

«Έχετε τρελαθεί όλοι σας;» ρώτησε κατάπληκτος.

Τώρα δεν τον κρατούσε πια τίποτα. Άρπαξε την Ανίτα από τους ώμους, αλλά εκείνη τον έσπρωξε μακριά της.

«Μη μ' αγγίζεις», σφύριξε μέσα από τα σφιγμένα δόντια της.

«Θεέ μου, Ανίτα...»

«Τι συνέβη μεταξύ σας;» τον ρώτησε απειλητικά.

Εκείνος έκανε μερικά βήματα πίσω.

«Μα, για ποιο πράγμα μιλάς;» ξεστομίσε οργισμένος.

Ξαφνικά τον πλημμύρισε φόβος. Ένας έντονος και ανελέητος φόβος. Όλοι στην οικογένειά του είχαν χάσει τα λογικά τους.

«Γι' αυτό εδώ», του απάντησε, κοιτάζοντάς τον εχθρικά, και πέταξε το χαρτί μπροστά του στο τραπέζι.

«Διάβασέ το! Και ύστερα πες μου την αλήθεια».

Σήκωσε το χαρτί και άρχισε να διαβάζει.

Όχι, τίποτα δεν είχε τελειώσει. Οι λέξεις στριφογύριζαν μπροστά στα μάτια του σαν ένα σμήνος εξαγριωμένες σφήκες.

Τζουλιέτα,

έκανα ένα τρομερό λάθος. Ρώτα τον πατέρα σου.

Εκείνος τα ξέρει όλα. Συγχώρεσέ με και ξέχασέ με.

Για πάντα.

Νταμιάν

Όταν η Τζουλιέτα Μπάτιν, χορεύτρια μπαλέτου στο Βερολίνο, μυείται στα μυστικά του αισθησιακού τανγκό, ολόκληρη η ζωή της αλλάζει. Η παθιασμένη ερωτική σχέση της με τον Αργεντινό χορευτή τανγκό Νταμιάν Αλσίνα μετατρέπεται σε εφιάλη όταν ο ίδιος ο Νταμιάν σαμποτάρει την παράστασή του με μια περίεργη χορογραφία. Δυο μέρες αργότερα απάγει και βασανίζει τον ζηλιάρη πατέρα της Τζουλιέτας και στη συνέχεια το σκάει για το Μπουένος Άιρες χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις. Η Τζουλιέτα, τρομοκρατημένη από τη στάση του και παραγμένη από την απροθυμία του πατέρα της να μιλήσει για την περιπέτειά του, ακολουθεί τον εραστή της. Εκείνος όμως έχει εξαφανιστεί χωρίς ν' αφήσει ίχνη πίσω του.

Η κοπέλα βρίσκεται μπλεγμένη σε μια οδύσσεια στον αθέατο κόσμο του τανγκό στο Μπουένος Άιρες, όπου το ιδιόρρυθμο χορευτικό στιλ του Νταμιάν αποδεικνύεται ο μίτος της Αριάδνης που οδηγεί σ' έναν επικίνδυνο λαβύρινθο...

**Μια ερωτική ιστορία και ένα πολιτικό θρίλερ συνάμα,
ένα μυθιστόρημα που ταλαντεύεται ανάμεσα
στον παράδεισο και στην κόλαση,
στο μπαλέτο και στο τανγκό.**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-522-9

9 17 89 6 0 4 9 6 5 2 2 9 1

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΞ.: 09283

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ